eſt pnceps. Vn̄ Eſa. xxxij. Princeps ea q̄ digna ſūt pn
cipi cogitat. Abſit ḡ q̄ illos q̄zcūq3 ſint potētat⁹ hec
ꝯſtitutio puilegiet: ad h̄ de reſcp̄. ſi groſe. i fi. li. vj. ff.
de lega. j. legata inutilit̄. ij. rñ. nō ob. de here. pſidētes.
li. vj. q2 illō ſpēale fauore fidei. a ❡ Liberi. Compħē
dit nepotes ex fi
lijs ⁊ alios deſcē
dētes. ff. ð vbo.
ſig. l. liberoꝝ. ſe/
cus ſi dixiſſet fi/
lij. Appellatio
eni filioꝝ regula
rit̄ nō cōphēdit
nepotes. inſti. q̄
da. tu. poſ. in fi.
caſualit̄ ꝯ. ff. de
vbo. ſi. filij. ⁊ ibi
ð h̄. ⁊ qð dixi cō
prehendit nepo/
tes: intellige de
deſcēdētib⁹ ex fi
lijs maſculis. ff.
de ſena. l. liberoſ
in fi. de pe. vbicū
q3. lib. vj. vidẽ h̄
etiā itelligi poſſe
de naturalib⁹ nō
de legitimiſ p ꝑ.
l. liberos. j. rñ. et
p id qð no. de ꝑ/
ba. i pñtia i pn.
j. glo. ⁊ dixi poſt
Hoſt. de ſen. ex.
ſi vo. §. fi. verſus
Pſ. vl. videt̄ illos ñ cōp
hēdi p. l. cū legi
time ⁊ p ibi no.
ff. de ſta. ho. faci
ſti. de nup. §. fi.
ff. de in ius vo.
q2 ſp. ⁊ in auten.
q̄ mo. na. effi. ſui
§. fi. col. viij. ⁊. l.
liberos. nō itelli/
giẗ ð naturalib9
q̄ legitimi ſūt. et
ibi no. Ad no. in
decreta. i pñtia.

principium quibus valeat in
a hoc caſu deferri liberi extite/
b rint: aut tal' neceſſitas emer/
ſerit: propter quam nequeat
c ad eccleſiam abſq3 periculo
propter hoc acceſſus haberi
audeat baptiçare. Qui autē
d ſecus preſumpſerit: aut ſuam
e in hoc preſentiam exhibue/
f rit: taliter per epiſcopum ſu/
um caſtigetur: q̄ alij attenta
g re ſimilia non preſumant.

De reliquijs et veneratione ſanctorum. Clemens quin/
tus in concilio Vienenſi.

Feſtum corporis chriſti cele/ brari debet feria quinta poſt octauam pentecoſtes: ⁊ cer/ te indulgentie conceduntur his qui in feſto vel īfra octa/ uam officio vel horis intere/ runt. hoc dicit. Jo. an. Ca. I

SI dominum in ſā/
ctis eius laudare
h iubemur dignum
i profecto iuſtum ⁊
ſalutare nobis exiſtit: vt ſibi
k in ſui quo nos quotidie ſpiri
l tualiter reficit memoriam cor
poris laudes feſtiue venera/
tionis et gratias referamus.
Hac igitur conſideratiōe in/
ducti: ꝯſtitutionē a bone me
m morie Urbano papa q̄rto ꝑ/
deceſſore nr̄o ſup h̄ editā de
fratꝝ noſtroꝝ ꝯſilio diſtricte
n pcipim⁹ obſeruari: cui⁹ tenor
ſequit̄ in hec verba: ❡ Ur/
nus eps̄ ſeru⁹ ſeruoꝝ dei: ve
nerabilib⁹ fratrib⁹: patriar/
chis: archiepis: epiſcopis et
alijs eccl'iaꝝ p̄latis ⁊c̄. Tran
ſiturus de mūdo ad patrē ſal
uator noſter dn̄s Jeſus chri/
ſtus cū tp̄s ſue paſſiōis iſta/
o ret ſumpta cena in memoriā
p mortis ſue inſtituit ſummū ⁊
magnificū ſui corporis ⁊ ſan
guinis ſacramētū: corp⁹ in ci
p bū ⁊ ſāguinē in poculū tribu
endo. Nā quotiēs hūc panē
mādūcam⁹ ⁊ calicē bibim⁹:
r mortē dn̄i annūciam⁹. i iſtitu
tione q̄dē hui⁹ ſacr̄i dixit ipe
s apl'is: Hoc facite in meā com
memorationē: vt p̄cipuū ⁊ in
ſigne memoriale ſui amoris exi
mij q̄ nos dilexit eſſet nobis
hoc p̄celſū ⁊ venerabile ſacra
mentū. memoriale inq3 mira/
bile ac ſtupendū delectabile
ſuaue: tutiſſimū ac ſup oīa
t precioſum: in quo innouata
v ſunt ſigna ⁊ mirabilia īmu/

SI dominū. ❡ Due ſunt p̄ncipales p̄tes. In Diuiſio
prima pemium Clementis: q̄ expſſo motiuo
ſeruari p̄cipit ꝯſtitutionē Urbani. In ſcd̄a
p̄dicta ꝯſtitutio ibi: vrban⁹. q̄ ſubdiuidit̄ in
titulū ⁊ pfaz. ibi: Tranſiturus. in q̄ p̄mittit de corpe chri
ſti ſuaue formo/
ſū ⁊ plixū exor
dium: p̄ncipalit̄
oſtēdēs cāz iſti/
tutiōis ipſi⁹ ſa/
cramēti ⁊ ipi⁹ ef
fectū. Scd̄a ibi:
Licz igit̄. ponit̄
narratio in q̄ p̄/
miſſa multiplici
cā celebratōis fe
ſti corpis chriſti
diē ſtatuit q̄ de/
beat celebrari.
Tertio ibi: Jō/
q3. ꝯcludit ponēſ Mat.
exhortationē de
feſto colēdo cum
certi idulgētijs.
h ❡ Jubemur.
Pſ. vl. Lauda/
te do. i ſan. eius.
i ❡ Profecto. ꝑ
certe: ⁊ eſt ſēſus:
ſi laudare iube/ I. Cor.
mur dn̄m in ſan
ctis forti⁹ in ſe/
ipō. ⁊ ē argumē/
tū a miori. d c q̄
de elec. cū in cun Luc.
ctiſ. vl' q̄ dicim⁹:
Propt̄ qð vnū/
qð q3 tale ⁊ illud
magi. k ❡ In
ſui. corporis me/
moriā qð ſequit̄
l ❡ Reficit. De
ꝯſe. di. ij. q̄ man/
ducat.
m ❡ Urbano. Urba.
Quia fuit natio quartu
ne gallic⁹ ⁊ tre/
cenſis: ⁊ parū vi

reſpōde p no. in. l. ibi alleg. ff. ad trebel. l. ex facto. §. ſi
quis rogat⁹. Ad vlti. alle. dic q̄ quo ad parentū reue
rentiā bene habet̄ ratio naturaliū tm̄: ſed quo ad cō/
modum liberorū vel honoris non vt in contrarijs.
b ❡ Neceſſitaſ. Hic cōparant̄ nobilitas ⁊ neceſſitas:
alibi nobilitas ⁊ litteratura. de p̄ben. de multa in fi.
c ❡ Periculo. Forte pueri baptizādi exiſtēris in mor
tis articulo. co. ti. c. pe. vel deferentiū: vt q2 eſt hoſtili/
tas vel locus obſeſſus. d ❡ Preſumpſerit. Baptizā
do in loci talib9. e ❡ Preſētiā. Ex ꝑpoſito. s. ea. cō.
de ſta. mo. ne in agro. §. porro in fi. ⁊. §. ſe. ⁊ huic ꝯcor.
de vi. ⁊ ho. cle. clerici vl' monachi. c. vl. in pn. ⁊ de clā/
deſti. deſpon. c. vl. circa fi. de vſur. q3q3. lib. vj. ad fi.
f ❡ Caſtiget̄. Arbitrarie. ð offi. dle. de cauſis. cū ꝯcor.
g ❡ Preſumāt. s. ea. cōp. ð offi. ordi. c. j. cū ſuis ꝯcor.
licet āt puniat̄ faciēſ baptiſmi collatio tenet. ex quo ei
ꝯcurrūt debita materia ⁊ debita forma cū intētiōe ba
ptizādi: valeat a quocūq3 collatū. de ſum. tri. c. j. §. ſa
cramētū. ⁊ in quocūq3 loco: facit de baptiſ. debitum.

xit vltra triēniū in papatu: ⁊ fuit is q̄ regnū Sicilie ꝯ
Māfredū ꝯtulit karolo fratri regi frācie: vt patz in
chronici. n ❡ Precipim⁹. licz h̄ pemiū ſit ſile illi qð
habet̄. s. ea. cō. ð ſepul. dudū. cū in h̄ differūt: q2 illud
i ꝯcilio h̄ ex ꝯciliū. Itē h̄ ꝯſtitutio Urbani ſolū ſuari
p̄cipit̄: ibi ꝯſtitutio Bonifacij inouat̄: rō ptz: q2 illa
fuit p ꝯſtitutionem Bñdicti reuocata: iſta vo nō fuit
reuocata: ſz p alic̄s nō recepta. o ❡ Sūpta cena. rō
hui⁹ habet̄ ð ꝯſe. di. ij. liq̄do. p ❡ Inſtituit. Mar.
xxvj. de ꝯſe. di. ij. panis ē in altari. de cele. miſ. cū mar
the. q ❡ Poculū. Facit hec lr̄a q̄ alia ſit trāſſubſtā/
tiatio corpis: ⁊ alia ſāguis. ð h̄ de ꝯſe. di. ij. cū oīe. et
c. cōperim⁹. ⁊. c. q2 corp⁹. r ❡ Annūciam⁹. j. ad Co/
rinth. xj. circa fi. s ❡ Apl'is. Luc. xxij. de ꝯſe. di. ij. i
chriſto ſemel in fi. ⁊ vide qð ibi no. s ❡ Precioſū. xc Mir
v. di. ecce. de ꝯſe. di. ij. nihil. v ❡ Mirabilia. Qð op/ lia ve
tauit: Eccl. xxxvj. c. ibi: Innouat ſigna ⁊ mutat mira ac no
bilia. de his mirabilib⁹ dixi de cele. miſ. cū marthe. §. ſtamē
q̄ſiuiſti. Et nūc alit̄ tractādo dicam⁹ cū theologis q̄ i pane

hoc ſacramēto notat̄ mirabilis ꝓductio: q̄ꝛ de celo nobis ꝓductū eſt: et ad vocē ſacerdotis apiunt̄ celi ⁊c̄. de ꝯſe. di. ij. ꝗd eſt ſanguis. qꝺ figuratū fuit Exo. xvj. in pn. Ego pluā vobis panes d celo. Itē notat̄ mirabilis multiplicatio q̄ quotidie ꝯficit̄ ⁊ ſumit̄: nec ꝯſumit̄: de ꝯſe. di. ij. in chriſto ſemel. et. c. qui manducat. ij. qꝺ figuratū fuit. ij. Regum. vj. circa fi. vbi dꝛ ꝙ David pꝛteꝰ ē in vniuerſam iſraelis multitudinē ſingulis collyridam panis vnam ⁊ aſſaturam bubale carniſ vnā. ⁊. iiij. Reg. iiij. i fi. de xx. panibus. ſaturati ſunt centum viri. Itē mirabilis miſtratio: q̄ꝛ q̄ ad effectum ita ꝑ malos vt ꝑ bonos miſtrat̄. j. q. j. intra catholicā. cū. c. ſeq. vſqꝫ ad. §. ſed obijcit̄. de ꝯſe. di. ij. vtꝝ. qꝺ figuratū ē. iij. Reg. xvij. i pn. vbi dꝛ ꝙ Helie q̄ fugerat ad torrentē: corui deferebāt panē et carnes mane et veſpere. Itē mirabilis ꝯſortatio: q̄ꝛ fulſit aīe nr̄e ſubſtantiā: et q̄tidie recipiendus eſt iſte panis vt q̄tidie ꝑſit. de conſe. di. ij. non iſte panis. et qui de co mādu cat in eternū nō deficit: eadē di. chriſtus panis ē: ⁊ h̄ figuratū fuit. iij. Reg. xix. poſt pn. vbi Helie fugienti ꝑ deſertā viā vniuſ diei: et tandē dormienti angelꝰ ad caput eiꝰ poſuit panē ſubcinericiū dicēs: Surge cōmede: quē cū cōmediſſet ābulauit in fortitudine cibi illiꝰ q̄dragita dieb; ⁊ q̄dragita noctib;. Et q̄ ꝯtēnit vl̄ negligit hūc panē ſumere: debilitat̄ et cadit a virtutibus. de ꝯſe. di. ij. ſi q̄tiēſcūqꝫ. ⁊. c. ſi q̄ſ itrat. qꝺ figuratū ē. j. Regū. xxviij. ad finē. ibi ſtatiqꝫ ſaul cecidit ſuꝑ terrā ⁊ robur nō erat in eo: q̄ꝛ panē nō cōmederat illa die. Itē mirabil' mūdicia: q̄ꝛ niſi digne et a dignis ſumat̄ ꝓpinat mortis iudiciū: de cōſe. di. ij. q̄ ſcelerate. ⁊. c. timorē: qꝺ tāgere voluit Pſal. dicēs: Qui māducat̄ panē dolorū. Et cū buccella quā chriſtus dedit iude introiuit dia/bolus i eū: de ꝯſe. di. ij. eſca. Itē mirabil' trāſſbſtātiatio: q̄ꝛ et ꝑ ec iniuſti fit trāſubſtātiatio ꝟtute ſpūſſcti. ñ merito ſacerdot̄. j. q. j. cū ſcꝑtura. qꝺ figuratū fuit i hiſtoria q̄ tibi tāgit̄ de Gedeon Iudi. vj. circa mediū: cui ꝑcipit āgelꝰ ꝙ panes azimos ⁊ carnes tolleret: et illa poneret ſuꝑ petrā: et extendit āgelꝰ ſūmitatē ꝟge quā hēbat i manu: ⁊ aſcendit ignis de petra et cōſupſit ſacrificiū. Item mirabil' trāſmiſſio q̄ tranſmittit̄ et ad defunctos: nō ſūme malos: nec ſūme bonos xiij. q. ij. nō eſtiemus. et. c. aīe. qꝺ figuratū fuit Danie. vi. ad fi. vbi ꝑcepit angelꝰ Abachuc ꝙ panes ⁊ pulmētū qꝺ ferebat meſſoribus portaret i babylonē Danieli poſito in lacu leonū: ⁊ cū neſciret Abachuc locū apꝑhendit illū āgelus capillo capitis ſui et poſuit eū in babylonem ſuꝑ lacū: et accepit Daniel prandiū ⁊c̄. q̄dā alia mirāda ex inferioribus collige. Io. an.

(Margin: ꝑ.16.c. — David — Elias — vlt. — Elias — Saul — Daniel — Abachuc)

tata: in q̄ habet̄ oē delectamē a tū: ⁊ oīs ſaporis ſuauitas: ipſaqꝫ dulcedo dñi deguſtat̄: i quo vtiqꝫ vite ſuffragiū ꝯſeq b mur ⁊ ſalut̄. Hoc ē mēoriale dulciſſimū: mēoriale ſacratiſſimū: mēoriale ſaluificū: in q̄ gratā redēptiōis nr̄e recenſe c mus memoriā: in q̄ a malo re d trahimur: ⁊ in bono cōfortamur: ⁊ ad ꝟtutū ⁊ grāꝝ ꝓficimꝰ incremēta: i quo ꝓfecto ꝓficimꝰ ipiꝰ corꝑali pn̄tia ſaluatoris. Alia nāqꝫ q̄ꝝ memoriā agimꝰ ſpū mēteqꝫ ꝯplectimur: ſꝫ nō ꝓpter hoc realē eoꝝ pn̄tiā obtinemꝰ. In hac ꝟo ſacramētali chriſti cōme/morātiōe Ieſus chriſtus ſub e alia quidē forma i ꝓpria ꝟo ſubſtātia eſt nobiſcū. Aſcen f ſurus enī in celū dixit apoſto g lis et eorū ſequacibus: Ecce ego vobiſcū ſum oībus diebꝰ vſqꝫ ad cōſūmationē ſeculi: benigna ipos ꝓmiſſiōe confortans ꝙ remaneret et eſſet cum eis etiā pn̄tia corporali. O digna et nunq̄ꝫ intermittēda memoria: in qua mortem h nr̄am recolimus mortuā: noſtrūqꝫ interitū interijſſe: ac li i gnū viuificū ligno crucis affixum fructū nobis attuliſſe ſalutis. Hec eſt cōmemoratio glorioſa que fideliū aīos replet gaudio ſalutari: et cū infuſione leticie deuotionis lachrymas ſubminiſtrat. Exultam⁹ nimiꝝ nr̄am memorādo liberationē et recolēdo paſſionē dñicam ꝑ quā liberati ſumus vix lachrymaſ ꝯtinemꝰ. In hac itaqꝫ ſacratiſſima cōmemoratiōe adſūt nobis ſuauitatis gaudium ſimul et lachryme: q̄ꝛ i ea cōgaudemus k lachrymātes: et lachrymāur deuote gaudētes letas habēdo lachrymaſ ⁊ leticiā lachrymantē: nā ēt cor ingēti ꝑfuſū gaudio dulces ꝑ oculos ſtillat guttas. O diuini amoris imēſitas: diuine pietatis ſuperabundatia. diuine afluentia largitat̄. Dedit eī nobis l dñs oīa: q̄ ſubiecit ſub pedibus nr̄is et ſuꝑ vniuerſas terre creaturas ꝯtulit nobis dominiū ꝑncipatū. Ex miniſtris ēt ſpirituū ſuꝑnorū nobilitat ⁊ ſublimat hoīs digni m tatē. Admīſtratori nāqꝫ ſunt oēs in miſteriū ꝓpt̄ eos q̄ hereditatē ſalut̄ capiūt deſtīati ⁊ cū tā copioſa fuerit erga nos eiꝰ munificentia: volens adhuc ipē i nob̄ ſuā exuberātē charitatē ꝑcipua libalitan te mōſtrare: ſemetipm nob̄ exhibuit ⁊ trāſcēdēs oēm plenitudinē largitat̄: oēm modū dilectiōis excedens attribuit ſe i cibū. O ſingular̄ ⁊ admirāda libalitas: vbi donator venit in domū et datū eſt idē o penitus cum datore: q̄ꝫ larga ⁊ ꝓdiga largitas cū tribuit

a ¶ Suauitas. Sapien. xvj. b ¶ Salutis. De cōſe. di. ij. eū omne in pncipio. et. c. ſpecies in fi. Io. an. c ¶ Memoriā. De cōſe. diſti. ij. ſemel chriſtus. et c. i chriſto ſemel. d ¶ In bono. ſic ꝺ ſtatu mona. cum ad monaſterium. ver. prior. e ¶ Forma. Et quare hoc no. de conſe. di. ij. forte. f ¶ Dixit. Matth. vlt. in fi. g ¶ Sequacibus. Per fidē de ſucceſſoribus aplorum no. xij. q. j. videntes. h ¶ Noſtrā. eternā. i ¶ Et viuificū. ſ. chriſtum. k ¶ Lachrymamur. Si. ij. ad Chorin. vj. de excel. ꝑla. nimis. j. in prin. l ¶ Sub pedibꝰ nr̄is Pſal. viij. Dñe dñs noſter: ⁊ ad Hebre. ij. vbi dicit Aplus ꝙ oia ſubmittendo nil dimiſit nō ſubiectū: et ꝯcor. de ma. et obe. ſolite. circa fi. m ¶ Adminiſtratori. Sumptū ad Hebre. vj. c. n ¶ Semetipm. ad Ephe. v. o ¶ Cū datore. ꝯcor. de cōſe. di. ij. nec Moyſes. de ſū. tri. c. j. §. vna m prlac.

a ¶ Seipſuz. No. ꝑ forma ſalutatõis q̄ ꝗs offert ſeipȝ
q̄ breuitatẽ etiã cã multũ vtor. Et fortior eſt oblatio q̄
ꝗs ſeipȝ offert q̄ȝ q̄ bona vĩres mĩtas offert. Jtẽ no. ꝑ
theologis ꝗ tenẽt ꝙ idẽ opꝰ meritoriũ laudabiliꝰ ẽ i vo
uẽre vĩ ꝓfeſſo q̄ȝ i alio. ꝓbãt: qꝛ vouere opꝰ latrie ẽ: q̄ ꝑ
cipua ṽtꝰ ẽ inter
morales. opꝰ aũt
nobilioꝛẽ ṽtutẽ ẽ
melius ꝛ magis
meritoriũ. ꝛ ꝺ la
tria q̄ eſt cultꝰ ꝛ
ſeruicꝰ q̄ ſoli deo
debeẽ. ꝺ ꝯſe. diſ.
iij. venerabilis.
Scða qꝛ vouẽs
ñ ſolũ q̄ ad actũ
ſed etiaȝ quo ad
ptãtez ſubijcit ſe
deo: vt de cetero
aliud agere non
poſſit. ergo plus
dat ſm Anſel/
mum libro ꝺ ſili
tudinibus. ꝗ det
fructũ ꝛ arboꝛez
q̄ȝ ꝗ dat ſolũ fru
ctum. Tertio qꝛ
ꝓpẽ votũ immo
biliẽ volũtas fir
matur in bonuȝ.
Ad ꝑfectionem
aũt virtutis ꝑti
net aliq̃d agere
ex voluntate fir
mata i bono: vt
patȝ ꝑ Phm. ij.
ethicoꝝ. Et Au
gu. Felix neceſſi/
tas q̄ ad melioꝛa
cõpellit. & magẽ
meritoriũ Jo.
b ¶ Moꝛtem.
Clariꝰ ad ꝓpoſi
tuȝ dixiſſet: qꝛ ꝑ
cibum in moꝛtez
homo ꝛc̃.
c ¶ Jpſe. Nõ.
d ¶ Medela.
ꝛ ſic de cibo dice
re poſſumꝰ: cibꝰ
dãnauit ꝗ ſalua
uit: vt de mĩiere
ꝺꝛ. ꝛ no. de ſacra
vnct. c. vno. ṽ. ꝑ
frõtis. ſȝ non eſt
idẽ ſpecie: vt hic
patet Jo. an.
e ¶ Euenit. Cõ
coꝛ. ꝑfatio crucis
vt dixi. ſ. ca. cõ.
de ſum. tri. c. j. ſu
per verbo cruci.
f ¶ Dicit̃. Gen̄.
ij. circa mediuȝ.
g ¶ Legit̃. Jo.
vj. circa fi. de pe
ni. di. ij. charitas

An opus laudabiliꝰ ſit in vouẽte vel pro/feſſo q̄ȝ in alio

Anſelmꝰ

Gen̄. 2. c

Joh. 6. e

Pſ. 57.

Joh. 6. f

eſt aq̄ Jo. h ¶ Animã. de offi. oꝛ. inẽ cetera. i ¶ Pe
trẽ. ꝺ ꝯſe. di. ij. vt ꝗd paras. k ¶ Factũ caro. Joh. j. ꝺ
biga. debiliũ. l ¶ Nõ. pſ. lvij. Attẽdite popule meꝰ.
m ¶ Ait. Joh. vj. de conſe. di. ij. dupliciter.
n ¶ Confoꝛmatur. Vide qꝺ no. de cõſe. di. ij. non iſte.

a quis ſeipm̃. Dedit igiẽ nobis
b ſe in pabulũ: vt quia per moꝛ
tem hõ coꝛruerat: ꝛ per cibũ
c ip̄e releuaret̃ ad vitã. cecidit
homo per cibum ligni moꝛti/
feri: releuatus eſt homo per
cibũ ligni vitalis: in illo pe/
pendit eſca moꝛtis: in iſto pe/
pendit vite alimentuȝ. illius
eſus meruit leſionem. iſtiꝰ gu
ſtus intulit ſuauitatez: guſtꝰ
ſauciauit: et guſtus ſanauit:
vide quia vnde vulnus eſt oꝛ
d tum prodijt ꝛ medela: ꝛ vnde
e moꝛs ſubijt: exinde vita eue/
f nit. De illo ſiquidez guſtu di
citur: Quacũq; die comede/
ris moꝛte moꝛierẽ. De iſto ṽo
g legit̃: Si quis comederit ex
hoc pane viuet in eternum. ꝫ
eſt cibus qui plene reficit: ve
re nutrit: ſummeq; ip̄inguat.
non coꝛpus ſed coꝛ: non car/
h nem ſed animã: non ventrem
i ſed mentẽ. homini ergo ꝗ ſpi
ritualia alimonia indigebat
ſaluatoꝛ ipſe miſericoꝛs ꝺ no
biliori et potentiori huiꝰ mun
di alimento pro anime refecti
one pia diſpoſitiõe prouidit:
decens quoq; liberalitas ex/
titit: ꝛ cõueniens operatio pi
etatis: vt verbũ dei eternum
quod rõnabilis creature cibꝰ
k eſt ꝛ refectio factuȝ caro ſe ra
tionabili creature carni ꝛ coꝛ
poꝛi homini videlicet in edu
liũ largiret̃. Panẽ angeloꝛũ
l mãducauit homo. et ideo ſal
m uatoꝛ ait: Caro mea vere eſt
eſt cibus. Hic panis ſumitur
ſed vere nõ cõſumit̃: mandu/
catur ſed non tranſmutat̃: qꝛ
in edentẽ minime trãſfoꝛmat̃
ſed ſi digne recipit̃ ſibi recipi
n ens cõfoꝛmatur. O excellen/
tiſſimum ſacramentũ. O ado
randum venerandum colen
dum gloꝛificandũ: pꝛecipuis
magnificandũ laudibus: di/
gnis pꝛeconijs exaltandum:
cunctis honoꝛandũ ſtudijs:
deuotis perſequenduȝ obſe/
quijs: et ſinceris mẽtibus re/
tinendũ. O memoꝛiale nobi/
liſſimũ intimis cõmendandũ
pꝛecoꝛdijs: firmiter animo al
ligandũ diligenter reſeruan/
dũ in coꝛdis vtero. ꝛ medita
tiõe coꝛdis ac celebratõe ſedu
la recenſendũ: huius memoꝛi
alis continuam debemus ce/
lebꝛare memoꝛiã: vt illiꝰ cuiꝰ
ip̄m foꝛe memoꝛiale cognoſci
mus: ſemper memoꝛes exiſta
mus: qꝛ cuiꝰ donũ vel munꝰ
frequẽtiꝰ aſpicit̃: huiꝰ memo/
o ria ſtrictiꝰ retinet̃. Licet igit̃
hoc memoꝛiale ſacramentũ i
quotidianis miſſaꝝ ſolẽnijs
p frequẽtet̃ ꝯueniẽs tñ arbitra
mur ꝛ dignũ vt de ipſo ſemel
ſaltẽ in anno ad ꝯfundẽdam
ſpecialiter hereticoꝝ ꝑfidiã ꝛ
q inſaniã memoꝛia ſolẽnioꝛ ꝛ ce
lebꝛioꝛ habeat̃. Jn die nãq;
cene dñi ꝗ die ip̄e chꝛiſtꝰ ꝫ in
ſtituit ſacramentũ: vniuerſaẽ
eccĩa ꝓ penitentiũ recõcilia
r tione ſacri ꝯfectiõe chꝛiſmatẽ
s ad ip̄letionẽ mãdati circa lo/
tionẽ pedũ ꝛ alijs plurimũ oc
cupata plene vacare non põt
celebꝛationi huiꝰ maximi ſa/
cramẽti. hoc enĩ circa ſanctos
ꝗs ꝑ anni circulũ veneramur
ip̄a obſeruat eccĩa: vt q̄ȝuis
in letanijs ꝛ miſſis ac alijs et
ip̄oꝝ memoꝛiã ſepius renoue
mus: nihilominꝰ tñ ipſoꝛum
natalicia certis diebꝰ ꝑ annũ
ſolẽnijs recolat feſta: ꝓpẽ ꝫ
eiſdem diebus ſpecialia cele
bꝛando: ꝛ quia in his feſtis
circa ſolennitatis debitũ ali
quid per negligentiã aut rei
familiaris occupationez: aut
alias ex humana fragilitate
omittitur: ſtatuit ip̄a matẽ ec
cleſia certã diẽ in qua genera

ꝛ quod no. et di/
xi de iudeis. et ſi
iudeos.
o ¶ Licet igit̃.
Secunda pars.
p ¶ Frequẽter.
Quod ex multis
cauſis ſapientia
dei vtile foꝛte ꝓ/
uidit: quod dic
vt de conſe. diſt.
ij. iteratur.
q ¶ Jnſaniam.
De quibuſdã il/
loꝛum erroꝛibus
de conſe. diſti. ij.
cum omne.
r ¶ Cõfectione.
Que fieri debet
ſingulis annis ꝛ
vetꝰ cremari. de
cõſe. diſ. iij. lĩis.
ꝛ põt fieri tpe in
terdicti. de ſentẽ.
exco. q̃m. li. vj.
s ¶ Lotionem.
Joh. xiij.
t ¶ Certã diẽ. ſ.
kalendaꝝ nouẽ/
bꝛis ſic dicti: qꝛ
nonꝰ mẽſis ichoã
do a martio: vt i
choabãt antiꝗ ꝗ
ſolũ decẽ menſes
habuerunt vſq;
ad tp̄s Julij ce/
ſarẽ ꝛ Numi põ
pilij. ꝛ tũc diſtin
cto ꝛ coꝛrecto an
no ſm curſuȝ ſo/
lis redeũtis: i fi
ne anni ad eũdẽ
pũctũ: additi fu
erũt duo mẽſes i
ꝑncipio ãni. ſ. ia
nuariꝰ ꝛ febꝛua/
riꝰ. ꝛ ꝓpẽ hoꝛas
ſex que ſuperant
opoꝛtuit ſinguẽ
q̄rtuoꝛ ãnis ad/
di diẽ biſextilez.
qꝺ dic vt de ṽb.
ſig. q̄ſiuit. ꝛ tũc
tp̄is Juliꝰ voca/
bat̃ q̄ntiẽ: ꝛ Au/
guſtꝰ ſextilẽ ꝗ po/
ſtea a iulio ꝛ au/
guſto denomiati
fuere: vel ꝓpter
ipſoꝛum oꝛtũ: vẽ
pꝛopter rem pꝛo
ſpere geſtam.

Jul

Au

a liter omniũ ſanctoꝝ cõmemo
ratio fieret: vt in hac ipſoruꝫ
celebratiõe cõi: quicquid in
ꝓprijs ipſorũ feſtiuitatibus
omiſſum exiſteret ſolueret.
¶ Potiſſime igitᷣ exequen/
dum eſt erga hoc viuificũ ſa
cramentũ corpis ⁊ ſãguinis
Jeſu xp̃i q̃ eſt ſanctoruꝫ oĩm
b gloria ⁊ corona: vt feſtiuita/
te ac celebritate p̃fulgeat ſpe
ciali: q̃tenus in eo qđ ĩ alijs
miſſaꝝ officijs circa ſolẽnita
tẽ eſt forſitã p̃termiſſum: de/
uota diligentia ſuppleatᷣ: et
fideles feſtiuitate ip̃a inſtan
te ĩtra ſe p̃terita memorãtes
id qđ in ip̃is miſſaꝝ ſolẽnijs
ſecularibꝰ forſan agẽdis im/
plicitiaut alias ex negligen
tia vel fragilitate hũana mi/
nus plene geſſerũt: tunc attẽ
te in hũilitate ſpũs et animi
puritate reſtaurẽt. ¶ Intel/
leximꝰ aũt olim dũ in minori
eſſemꝰ officio cõſtituti: ꝙ fue
rat q̃buſdam catholicis diui
c nitus reuelatum feſtũ huiuſ
modi generaliter in eccleſijs
celebrandum. ¶ Nos itaqꝫ
ad corroboratiõnẽ ⁊ exalta/
tionem catholice fidei digne
ac rõnabiliter duximꝰ ſtatu/
endũ: vt de tãto ſacramẽto p̃
ter q̃tidianã memoriã quam
de ip̃o facit eccl'ia: ſolennior
⁊ ſpecialior annuatim memo
ria celebretᷣ certũ ad hãc de/
ſignantes ⁊ deſcribẽtes diẽ
d e f g videlicet feriã q̃ntã ꝓximaꝫ
poſt octauaꝫ pentecoſtes: vt
in ip̃a q̃nta feria deuote tur/
be fidelium ꝓpter hoc ad ec
cleſias affectuoſe cõcurrant:
⁊ tã clerici q̃ꝫ populi gaudẽ
h tes in cantica laudũ ſurgãt:
tunc enim omniũ corda ⁊ vo
i ta ora ⁊ labia hymnos pſol/
uẽt leticie ſalutaris: ⁊ tũc pſal
lat fides: ſpeſ tripudiet: exul
k tet charitas: deuotio plau/
l det: iubilet chorus: puritas
iocũdetur: tũc ſinguli alacri
animo ꝓnaqꝫ voluntate cõ/
ueniãt: ſua ſtudia laudabili/
ter exequendo: tanti feſti ſo/
lẽnia celebrãtes: vtinã ad
chriſti ſeruitium ſic eius fide
les ardor inflãmet: vt ꝑ hec
⁊ alia ꝓficientibus ip̃is. me
ritorum cumulus apud eum
m qui ſe dedit ꝓ eis in preciuꝫ:
tribuitqꝫ ſe ipſis in pabuluꝫ
tandẽ poſt huius vite decur
n ſum eis ſe in p̃mium largia/
tur. ¶ Ideoqꝫ vniuerſitatẽ
veſtram monemus ⁊ horta/
mur in domino: ⁊ per apoſto
lica ſcripta in virtute ſancte
obediẽtie diſtricte p̃cipiẽdo
mãdamus. in remiſſionẽ pec
caminũ iniungẽtes: quatenꝰ
tam excelſum et tam glorio/
ſum feſtum p̃dicta quinta fe/
ria ſingulis annis deuote ac
ſolenniter celebretis et facia
tis ſtudioſe per vniuerſas ec
cleſias ciuitatũ veſtrarũ ⁊ di
oceſũ celebrare. ſubditos ve/
ſtros in dñica dictã quintaꝫ
feriam ꝓxime p̃cedente ſalu
taribus monitis ſollicite per
vos et per alios exhortãtes
vt per veram ⁊ purã cõfeſſio
o nẽ. ꝑ elemoſynaꝝ largitionẽ
p q attẽtas ⁊ ſedulas orationes

De anſeribus. Quõ anſer rome cõſeruabat capitolio.

¶ Omniũ ſanctoꝝ. quo italici anſeres deuorãt qđ romani facere nõ deberẽt: vt eñi dicit Ambro. in hexameron. li. v. c. xiij. Merito illis debes roma ꝙ regnas. Dij tui dormiebãt ⁊ anſeres vigilabãt: illis potius debes ſacrificare q̃ꝫ ioui. Cedũt eñi dij veſtri anſeribꝰ a q̃/bus ſe ſentiunt eſſe defenſos: ne ⁊ ipſi ab hoſte caperẽtur. Et Iſidorus. xij. ethy/mo. Gallorum aſcenſus in capitolio anſeris clãgore dep̃henſus eſt: nullum enim animal ita odo/rẽ hominis ſen/tit vt anſer. Io. an. b ¶ Corona. ad Phil. iiij. c ¶ Reuelatũ. hoc non creditᷣ ſimpliciter aſſe/renti: de here. cũ ex iniuncto. Mihi autem reuelatur ꝙ hoc feſtũ adiũgetᷣ ad alia feſta: de quibus in decre. vlti. de ſenten. excom. li. vj. ⁊ tunc eadeꝫ conſtitutione notabilia ipſius cõſtitutiõis dubia ſupplico declarari.

Feria

d ¶ Feriã. quintam. ſcꝫ diẽ iouis: ⁊ lꝫ ꝓprie feria ſumatur ꝓ feſto: tamẽ oẽm diem vocamꝰ fe/riaꝫ vel a fando q: q̃libet die fa/batur deꝰ: Geñ. j. vel quia ſingulis diebꝰ fari poſſumꝰ in diuinis vel humanis. ff. de ver. ſig. forꝰ. e ¶ Proximã. intelligebatᷣ. ff. de verb. ob. eum qui kalendis. f ¶ Octauaꝫ. Contra de ferijs capellanus. illđ quo ad officij celebrationeꝫ: hoc quo ad dierum numerum. ⁊ concor. co. ti. c. ij. de reſti. in integ. coram in fi.

Pentecoſte

g ¶ Pentecoſtes. ſic dicitur a penta: qđ eſt quinqꝫ. facit de decl. c. j. in fi. et quod ibi no. ⁊ coſte. x. quia quinquies. x. di/es ſunt inter feſtum reſurrectionis et pentecoſtes: cõputato vtroqꝫ feſto: ⁊ quidam declinãt pentecoſte: pente/coſtes. alij vero hoc pentecoſte indeclinabile.

h ¶ Cantica. ad Ephe. v. i ¶ Hymnos. hi ſũt cã/tica laudis: ſicut Threni cãtica lamentatiõis: vt ſeꝓ ſi de imu. eccle. nõ minus. k ¶ Plaudat. quaſi manus iũgat. l ¶ Iubilet. qđ eſt cantare voce quadã cõfu/ſa p̃ gaudio: vnde dicũt quidã ꝙ iubilus eſt gaudium qđ verbis expli/cari nõ põt: nec tamen penitꝰ ta/ceri.
m ¶ In preci/mu. j. ad Corinth. vj. in fi. ibi: Empti eſtis p̃cio ma/gno. n ¶ In p̃miũ. Thobie. iiij. poſt prin.
o ¶ Largitione. lxxxvj. di. fratrẽ. de triplici elemoſyna. xlv. diſ. tria. ſꝫ aliter per Hoſt. in ſum. de pe. §. q̃s ſit effe/ctꝰ. ver. elemoſy/na. de temp. or/di. §. et cui ſub. §. ij.

Triplex elemoſyna

p ¶ Attẽtas. ⁊ ſedulas: id eſt cõtinuas vel aſſiduas.
q ¶ Orationes. De oratione tractauit Hoſti. in ſũ. de penis. §. q̃s ſit effectꝰ. v. carnis autẽ maceratio. Sꝫ plenꝰ ꝑ mo/dũ ſũme videa/mꝰ q̃d ſit oratio. vñ dicatᷣ: q̃ ſit eiꝰ diuiſio: ad queꝫ ſit porrigẽda: ꝑ que ad quid: q̃liter. vbi: ⁊ q̃s ſit eiꝰ effectꝰ. De p̃/mo. orõ ſm Augu/ſti. li. de v'bis dñi eſt q̃dã petitio. Alibi dicit ꝙ eſt plus men/tis affectus dire/ctꝰ in deũ: ⁊ ple/ruꝫqꝫ ne pigritetᷣ in vocẽ prũpẽs ⁊ colligitᷣ: de cõ/ſe. di. j. qñ auteꝫ. Vel oratio ẽ cõ/geries vocuꝫ in deũ tendentium ad aliq̃d ĩpetrã/dũ. Et ſm Damaſcenũ eſt aſcenſus intellectus in deũ vel petitio decẽtiũ a deo. xx. di. c. fi. Ad ſc̃m dic ꝙ di/citᷣ ſm Caſſio. Iſido. ⁊ Ber. quaſi oris ratio: vt. ſ. rõnabile petatᷣ: al's nõ eſſet oratio: ſi. de re. eccle. nõ alie. c. fi. et ꝑ h̃ videtᷣ ꝙ debeat eſſe vocalis. de quo dicã ſub. vij. mẽbro. De tertio ſciẽdũ ꝙ Caſſianus poſt Apoſtoluꝫ

Quid ſit oratio. Damaſcenꝰ. Caſſiodorꝰ.

Obſecratō j.ad Timoth.ij.hanc diuidit in quattuoꝛ ſpēs. In ob
ſecrationē qua quis cōpunctus ꝓ cōmiſſis veniā dep̄/
Oratio catur.Orationē ꝑ quā fit aſcēſus intellect⁹ in deū vel ꝑ
Poſtulatō quā aliquid deo vouet vel offert. Poſtulationē: quaꝫ
Grarumā/ cōſtitutus in ſpūs feruoꝛe ꝓ alijs ſolet emittere. Gra/
ctio tiarūactionē: quā mens deo refert ꝑ exceſſum ineffabi/
lem recolendo p̄terita dei beneficia: vel cōtemplanda p̄
ſentia: vel ꝓſpiciendo futura iam p̄parata dilectis. Be
atus Bern. in quodam ſermone dicit ꝙ obſecratiōes
fiunt affectu verecundo: orationes puro: poſtulatiōes
amplo: gratiarūactiones deuoto. De quarto dic ꝙ poꝛ
rigenda eſt ad deū Matth.vj. Cum oraueritis dicite
Nota pater noſter ⁊c̄. Ad ſanctos autē poꝛrigi poteſt nō tā/
ꝗꝫ per ipſos implenda: ſed vt p̄cibus ⁊ meritis ipſoꝛū
exaudiat a deo. patet hoc ex modo orandi quo vtitur
eccleſia. ad chꝛiſtū em̄ nō dicit oꝛa pro nobis: ſed audi
nos: vel miſerere nobis. ad ſanctum dicit oꝛa ꝓ nobis.
Et tenent theologi: ꝙ ſancti orationes noſtras cogno
ſcunt: vnuſquiſqꝫ em̄ beatus tm̄ in eſſentia dei videt
ꝗꝫtum perfectio beatitudinis requirit: hoc autē requi/
rit ad perfectionē beatitudinis: vt homo habeat quic/
quid velit: nec velit aliquid inoꝛdinatū: ſed recta volū
tate quilibet cognoſcere vult que ad deū ꝑtinent. ergo
etiam ſancti cuꝫ eis nulla rectitudo deſit hoc: volunt.
opoꝛtet igit̄ ꝙ vota hominum orationes ⁊ deuotiones
in verbo cognoſcāt. Nā ad eoꝛū gloꝛiam ꝑtinet ꝙ aux
iliū egentibus p̄beat ad ſalutē. Sic em̄ dei cooperato/
res efficiunt̄: ⁊ ſi dicis ſolus deus cognitoꝛ eſt coꝛdiuꝫ:
de ſimo. tua in fi. cū cōcoꝛ. ſed oratio cōſiſtit in coꝛde. er
go ⁊c̄. Reſpondeo ꝙ coꝛdiū cogitationes ſolus de⁹ no
uit per ſeipſum: ſed tantū alij cognoſcere poſſunt quā/
tum eis reuelat̄: vl̓ ꝑ viſionem verbi. vel alio modo.
Fatendū ergo ꝙ orationes quas ad ſanctos verbo vel
coꝛde dirigimus: deo manifeſtante cognoſcūt. De q̄nto
dic ꝙ poꝛrigenda eſt per bn̄ diſpoſitum cōtritū et peni
Per quem tentem. Nam cum is qui diſplicet ⁊c̄.iij.q.vij.iudicet.
debeat fie/ xlix.diſt.§.j.vbi etiam no.an orationes maloꝛum pro/
ri oratio ſint his pro quibus orant: cōpetit autem orare etiā ſū/
An de⁹ ex/ me perfectis: vt dicam.j.de here.ad noſtrū.ver.ij.De h̄
audiat pec autem dubitat̄.an exaudiat deus peccatoꝛes orantes:
catoꝛes arg. ꝙ ſic.j.q.j.ipſi contra.ea.q.ſi quis inquit. ver. ad
Thomas hec omnia.⁊.c.ſacroſancta. dicit Thomas ꝙ ſi pecca/
toꝛ petit aliquid inꝗꝫtum peccatoꝛ.i.ſm deſideriū pec/
cati non audit̄ a deo ex miſericoꝛdia: ſed qn̄qꝫ exaudit̄
ad vindictam: dum ꝑmittit̄ amplius ruere in peccata.
Aug⁹. Unde ſm Aug. deus q̄dā negat ꝓpitius que cōce
dit iratus. Sed ſi peccatoꝛis oratio ꝓcedit ex deſide/
rio bone nature deus exaudit: non quaſi ex iuſticia: q2
talis nō meret̄: ſed ex pura miſericoꝛdia: ſi tamē alia in
oratione cōcurrāt. de quibus infra dicet̄. De ſexto ſcien
Ad q̄d de/ dum ꝙ orare debemus pꝛincipaliter ſalutifera. Mat
beam⁹ ora thei.vj. Pꝛimū querite regnū dei ⁊ iuſticiā eius. ⁊ lꝫ
re Ualerius.li.vij.c.ij.dicat ꝙ Socrates quaſi quoddā
humane ſapientie terreſte oraculum nil vltra petendū
a dijs imoꝛtalibus arbitrabat̄ ꝗꝫ vt bona tribuerent.
Patet tn̄ ex oratione dn̄ica ꝙ etiā aliquid determina/
te petere poſſum⁹. Unde Aug⁹. ad ꝓbā. dicit: ꝙ ad de
um id lꝫ orare qđ licet deſiderare: dicēs ꝙ oratio dn̄ica
oſtēdit etiā tꝑalia a deo peti poſſe: dū dicit: Panē no/
ſtrū quotidianum ⁊c̄. tenent ergo theologi ꝙ tꝑalia a
deo orando petere poſſumus: nō vt finē cōſtituam⁹ in
illis: ſed vt ſint adminicula beatitudinis cōſequēde: vt
ſcꝫ quaſi inſtrumentaliter nobis deſeruiant ad ſuſten/
tationē vite coꝛpoꝛalis exercende ad actus virtuoſos.
Qualit̄ de/ facit.j.q.iij.ſi q̄s obiecerit.⁊ qđ dixi de regula. Joh.in
beam⁹ ora opi.ij. De ſeptimo ſcias ꝙ Hoſtien. in p̄di. ver. ponit
re xliij.q̄ requirunt̄ in oratiōe ſcꝫ ꝙ ſit fidelis: ſecura: hu

milis: diſcreta: deuota: verecunda: ſecreta: pura: lachꝛy
moſa: attenta: cōis: feruida: operoſa: ⁊ aſſidua. Sed tn̄
quātū ad p̄ſens mēbꝛū ꝑtinet breuit̄ dic ꝙ mod⁹ orā/
di req̄rit humiliationē coꝛꝑis: deuotionē coꝛdis: atten/
tionē ⁊ breuiloquiū. De pꝛimo Eccle.xxxv: Oratio hu Eccliaſtic⁹
miliantis ſe penetrabit nubes: de elec. vbi periculū.§.
pe.li.vj. et Cypꝛian⁹ li. de oratiōe dn̄ica: Sit orantib⁹ Cypꝛian⁹
ſermo cū diſciplina quietē cōtinēs et pudoꝛē: incurua/
tio tn̄ vel coꝛꝑis humiliatio nō refectionis: ſed deuoti/
onis obtētu fieri debet: vt dicit Caſſianus: ⁊ facit.xliij. Caſſianus
q.j.ſciēdū. C. de his q̄ ſpō. mu. pub. ſuſ.l.j. et.ij. Et de
ſcōo ꝓbat̄ de vo. magne circa fi. ⁊ p̄. decre. vbi pericu/
lū.§.pe. Et Aug⁹. Quid ꝓdeſt ſtrepit⁹ labioꝛū ſi mu/ Aug⁹.
tū eſt coꝛ. Et Greg. in moꝛa. Ueraciter orare eſt ama Grego.
ros in cōpūctiōe gemit⁹ nō verba cōpoſita reſonare. ⁊
ibidē: Animarū verba ſunt ip̄a deſideria: in q̄bus tan
to q̄s minus clamat quāto minus deſiderat. De tertio
ptꝫ hic ⁊ de cōſe. di.v. nūꝗꝫ in pꝛin. ⁊ Cypꝛianus. Nil
aliud cogitet anim⁹ ꝗꝫ id ſolū qđ p̄cat̄: de cōſe. di.j. qn̄
autē. ⁊ dicit Greg. ꝙ illā orationē de⁹ nō audit: cui ille
qui orat nō attendit. Dicūt tn̄ theologi hoc intelligen/
dum qn̄ attentio nullo modo orationi cōiūgit̄. nō em̄
req̄rit̄ ꝙ attētio ſemꝑ maneat in oratione actus ꝑ eſſen
tiā: vn̄ Pſal.xxxvj. Coꝛ meū dereliquit me. Sat̄ em̄ ē
ꝙ maneat ꝑ virtutē: qđ eſt qn̄ cū bona intentione q̄s
ad orationē accedit. ⁊ ſi in ꝓſecutione mēs ad alia ra/
piat̄. ſemper em̄ pꝛime intentionis vis ꝑmaneat: niſi
tāta ſit euagatio ꝙ attētio oīno depereat: ⁊ tūc locus
eſſet ei qđ dicit Cypꝛian⁹ li. de oratione dn̄ica: Quomo
do audiri te a deo poſtulas: cū ip̄e te nō audias: ⁊ Be Bern.
atus Ber. Cauſamur nobis deeſſe gratiā: ſꝫ iuſtius ip
ſa gr̄a cōquerit̄ nōnullos deeſſe ſibi. ⁊ Caſſian⁹. Nūꝗꝫ
orat q̄ſquis etiā flexis genib⁹ ſi euagatione diſtrahit̄: ⁊
facit qđ de officijs ſcripſi: de cele. miſ. dolentes. De q̄r/
to Matth.vj. Cū oraueritis nolite multū loqui ⁊c̄. fa/
cit de cōſe. di.vj. nō mediocriter. ⁊ vide qđ no. de eta. ⁊
qua. c. pe. in vlti. glo. Nec tn̄ putes breuiloquiū eſſe de
neceſſitate orationis. nā oratio nō ſolū ſm ſuā cauſam
q̄ eſt deſideriū charitatis: ſed etiā ſm ſeipſam p̄ot eſſe
diuturna. Naꝫ et de xp̄o legim⁹ ꝙ ꝑnoctauit orando.
Luce.vj. ⁊ ꝙ ꝓlixius orauit: Luce.xxij. Itē dicit̄ Lu
ce.xviij. in pꝛin. Opoꝛtet ſemꝑ orare ⁊ non deficere: fa
cit.lxxvj. di. noſſe. ibi orationi ꝑnoctāter inſtetim⁹. Sꝫ
q2 vt dicit Aug⁹. ad ꝓbā: Multū loqui in orando eſt Aug⁹.
rem neceſſariā ſuꝑfluis agere verbis: cū plerūqꝫ h̄ ne/
gociū plus gemitib⁹ ꝗꝫ ſermonibus agat̄: ideo mone/
mur ad breuiloquiū. Nā vt dicūt ſancti frequēs ⁊ bꝛe
uis debet eſſe oratio: ne immoꝛantib⁹ nobis aliud coꝛ/
di nr̄o inſerat inimicus. Sꝫ dubitat̄ an oratio debeat An orō de
eſſe vocalis: qđ videt̄ Pſal.iij. et.lxxvj. Uoce mea ad beat eē vo
dn̄m clamaui: voce mea ad dn̄m dep̄catus ſuꝫ. Cōtra: calis
oratio deo poꝛrigit̄ vt eſt dictū: ſed deus coꝛdis locu/
tionem cognoſcit. fruſtra igit̄ vox oꝛis adiungit̄: facit
xxxviij. di. ſedulo. Dicūt theologi ꝙ cōis oratio q̄ fit ꝑ
miniſtros eccleſie.xij.q.j. duo ſunt in pꝛin. in ꝑſonā to
tius populi: vt innoteſcat ei ꝓ quo fit merito ex inſtitu
tione: debet eſſe vocalis. Sꝫ ſingularis quā quis ꝓ ſe
vel ꝓ alio poꝛrigit de neceſſitate nō eſt vocalis: adiū/
git̄ tn̄ vox triplici rōne. Pꝛimo ad exercitandū interi
orē deuotionē. verbis em̄ ⁊ ſignis noſipſos interi⁹ ex/
citam⁹ ad ſanctū deſideriū augēdū: vt dicit Aug⁹. ad
ꝓbā. Scđo ad redditionem debiti. ſcꝫ vt ſeruiat orās
deo ſm ſe totū. ſcꝫ coꝛde ⁊ coꝛꝑe. de cōſe. diſt.v. nunꝗꝫ.
Tertio ex quadā redūdantia ab aīa in coꝛpus ex vehe
menti affectiōe. Un̄ Pſal.xv. Letatū ē coꝛ meū ⁊ exul
tauit lingua mea. De octauo ptꝫ Mat.vj. ibi: Cū oꝛa/ Ubi debe
ueris intra cubiculū tuū: ⁊ clauſo oſtio oꝛa p̄trem tuū in at fieri o

τ alia deuotionis τ pietatis opa taliter ſe ſtudeāt pparare. ꝙ huiꝰ ſacratiſſimi ſacramēti mereāt fieri pticipes illa die: poſſintqꝫ ipm̄ ſuſcipe reuerent: ac eiꝰ ꝟtute augmētū cōſeq̄ grāꝝ. ¶ Nos em̄ xp̄ifideles ad colēdū tm̄ feſtū: τ celebrādū donis volētes ſpūalibꝰ animare: oībus a vere penitentibꝰ τ cōfeſſis: q̄ matutinali officio feſti ī eiuſ b dē eccl'ia in q̄ idē celebrabit c interfuerint centū. Qui ꝟo d miſſe totidē. Qui aūt in primis ipius feſti veſperis interfuerint ſilr centū. Qui vero e ī ſecūdis veſpis totidē. illis vero q̄ pmis tertie τ ſexte none ac cōpletorij officijs interfuerint: p q̄libet horaꝝ ipaꝝ f q̄dragīta. Illis aūt qui per octauas illiꝰ feſti matutinalibus veſpertinis miſſe ac pdi g ctarū horarū officijs interfuerint cētū dies ſingulis octauarū ipſarū diebꝰ: de omnipotentis dei miſericordia ac beatoꝝ apoſtoloꝝ eiꝰ Petri et Pauli auctoritate confiſi: h de iniūctis ſibi penitētijs relaxamꝰ. De īmunitate eccleſiarum. Clemēs. v. in cōcil' vieñ. Reuocat τ pro infe. vult haberi decreta. clericis eo ti. li. vi. cū ſuiſ declarationibꝰ: premittit reuocatiōis cauſam. Scd̄o reuocat. ibi: Nos d̄ cōſilio. Tertio ſeruari pcipit ius antiquū ibi: volentes. hoc dicit Johā. an. ca. I

Q Uoniā ex ↄſtitutione Bonifacij pa

Caſſianus abſcōdito: τ vt dicit Caſſianꝰ. Intra cubiculū oramꝰ cū a cogitationū τ ſollicitudinū ſtrepitu corde remoto ſecrete τ familiarit pces nr̄as ſoli deo referamꝰ. τ fac ꝙ

Augꝰ. no. xli. di. parſimoniā. τ Augꝰ. d̄ ſermone dn̄i. Videri ab hoibus nō ē nephas. ſꝫ id agere: vt ab hoibus videaris: recipit em̄ ille mercedē ſuā de pe. di. iij. cauēdū. Orōnes em̄ principaliter ſūt in eccl'ia faciēde. d̄ pur. poſt par. c. vno. d̄ imu. ec. decet. li. vj. ſ. ea. cō. de ce. miſ. c. j. ſꝫ vt dicit beatꝰ

Bern̄. Bern̄. lib. meditationum. Vbicūqꝫ fueri infra temetipm ora: ſi lōge fueri ab oratorio nō q̄ras locū q̄m ipe locus es. Videt q̄buſdā ꝙ fieri debeat ad oriētē: ſꝫ cuꝫ deꝰ ſit vbiqꝫ ad oēm ptē poſſumꝰ ad eū orare eque tñ oramꝰ τ miſſe ſacrificium facimꝰ ꝟſus oriētē d̄ h. xj. di. eccl'iaſticaꝝ. De vltimo dicēduꝫ ꝙ orationis effectus eſt duplex: hꝫ em̄ virtutē merendi τ impetrādi. primū dupliciter. Primo q2 vitat per

Hiero. eam tentatio. Hiero. ſup Math. xlij. In tentationem intrat q̄ orare negligit. et Aug. Orō eſt oranti pſidiū: aduerſario incēdiū: angelis ſolatiū: deo gratū ſacrificiū. Nā principaliter valet ↄ̄ vitia ſpūalia. vñ Hiero.

Matth. ſup Mat. xvij. ibi: Hoc genꝰ demonioꝝ nō eijcit niſi in orōne τ ieiunio: qd̄ etiā habet Mar. ix. dicit ſic: Nō ſanat oculū qd̄ ſanat calcaneū. Ieiunio ſanant peſtes corpis: orōne ꝟo ſanant peſtes mētis. Scd̄o q2 pcedit ex radice charitatis: penes quā cōſiſtit oē meritū: τ eſt fons viuus τc̄. de pe. di. ij. charitas. ij. de regula. lꝫ in fi. De ꝟtute impetrandi pbat. xxiij. q. viij. in q̄libet. ſ.

Mar. ca. cōpila. de elec. ne romani. in fi. Mar. xj. Quodcūqꝫ orātes petit credite q2 accipiet. Vñ p orōnē reuelant ſecreta diuina. viij. q. j. ſi ḡ. Boetiꝰ dicit: Non fru-

Boetius ſtra i deo ſpes ponit: pces em̄ q̄ recte ſūt inefficaces eē nō poſſūt. Et beatꝰ Ber. li. meditationū: Ex duobus vnū indubitant ſperare debemꝰ: aut dabit nob̄ qd̄ petimꝰ aut qd̄ nouit eē vtiliꝰ. Et augꝰ. lj. d̄ ſen. pſperi dicit ꝙ orās miſericordit audit τ miſericordit nō audit. Quid ei infirmo ſit vtile magi nouit medicꝰ q̄ꝫ egrotꝰ.

Valeriꝰ. De his Valeriꝰ li. vij. c. ij. dicit ꝙ votis ſepe expertimꝰ qd̄ nō impetraſſe meliꝰ foret: τ ponit exēpla dicēs: Diuitias appeti q̄ multi fuerūt exitio: honores ↄcupiſcis q̄ q̄ꝫplures peſſunderūt: regna tecū ipa voluis q̄ꝝ exitꝰ ſepenūero miſerabiles cernūt: ſplēdidis ↄiugiis manꝰ inicis ad h vt aliqñ illuſtrēt: iſta nōnūq̄ꝫ fūditꝰ domos euertūt. Suadet ḡ celeſti arbitrio nos ſubmitti effectu orōnis ſumꝰ in italia nup expti: qñ em̄ cū verſibꝰ illis: Exurgat deꝰ τc̄. Cepit eccl'ia ↄ̄ rebelles orare pempti τ extermiati ſūt q̄ſi ſubito: q̄ cēſura eccl'iaſtica τ armis bellicis tā diudū domari nō potuere: hū facit xxxvj. di. c. vl. vbi d̄r ꝙ orāte Moyſe vincebat ppl'us: vincebat aūt dū dimittebat manꝰ: τ vide Hoſt. in ſū. d̄ remiſ. §. ad q̄d valēt. ꝟ. fateor. vbi ponit exempla de

Moyſes Daniele: Moyſe: τ dauid orātibꝰ. Sꝫ q̄ legēt tripartitā hiſtoriā Hugo. florāceñ. De limādū Rufinū τ hiſtoriogp̄hoſ inueniēt ꝙ theodoſiꝰ impator ſenior ſuis orōnibꝰ miraculoſā victoriaꝫ obtinuit ↄ̄ Eugeniū τ arbogaſtē: q̄ꝝ exercitꝰ iacula vehemētiſſimꝰ vētus retorq̄bat i ipos τ iacula pti theodoſij cui maiori fortitudine vltra mēſurā hūani iciꝰ impingebat in illos: τ h voluit ipe Claudianꝰ poeta qui tunc florebat dicēs: O nimiū dilecte deo cui militer ether Se ioꝰ uis armatꝰ vehemēs tibi militat ether. Et ↄplura ti veniūt ad claſſica vēti. h aūt obtinuit ipiꝰ theodoſij orō q̄ talis fuiſſe legit. Oipotēs deꝰ tu noſti ꝙ i noie xp̄i filij tui vltiōis iuſte vt puto pl'ia ſuſcepi: ſin alit i me vindica: ſi ꝟo cū iuſta cā τ i te ↄfiſus huc veni: porrige dexterā tuis ne forte dicāt gētes vbi ē deꝰ eoꝝ. ↄcor. huic fi. de vo. magne. poſt pn̄. τ huic glo. ſit finis d̄ cuiꝰ plixitate ſū excuſabil': tū q2 in orōnis ſuffragio ſperās ſū effectꝰ illiꝰ expꝰ i aſſequēdis pſperi τ eitādis vel ſaltē tēperandis aduerſis: tū q2 ſm materiā deberet eē plixior τ ſi p iſta ñ ſatiſfeci excuſet coeq̄tio textualis: d̄ h d̄ imu. eccle. decet. li. vj. p Archi. j. q. j. dictū. Jo. an.

Tripartita hiſtoria

Claudianꝰ poeta

Orō theodoſij īpatoris

a ¶ Cōfeſſis. Quis ē hic τ laudabimꝰ illū Eccle. xxxj. has ḡ remiſſiones q̄bꝰ pauci pticipāt amare iterptari: nec decet nec expedit: vt dixi. de pe. τ re. ꝙ aūt. Eccl. 31. b

b ¶ In eccl'ia. per hāc lr̄am q̄ habet etiā ſup pte pxi. i fi. ptꝫ ꝙ nō ſufficit intereſſe horis ex eccl'iam: qd̄ itelligo etiā ſi dicant i pꝰuato oratorio: d̄ q̄ de ↄſe. di. j. cōcedimꝰ. τ. c. vniculqꝫ. τ c. ſi q̄s ex. de cēſi. c. fi.

c ¶ Cētū. dies qd̄ eſt infra.

d ¶ Primis. facit ad no. d̄ ſen. ex. c. vl. §. i feſtiuitatibꝰ. li. vj. in. j. glo. τ qd̄ d̄ cōpletorio ſequit facit cōtra.

e ¶ Totidē. argue p equādis diſtributiōib i his tribꝰ horis matutino miſſa τ veſpe. Itē argue ꝙ vbi i illis horis dāt decē i alijs dari debēt q̄ttuor: vide qd̄ dixi. ſ. ea. cō. d̄ eta. τ q̄li. vt hi q̄. ad fi.

f ¶ Quadragita τ ſic ducētos.

g ¶ Officijs. oīb q̄ ad dies octaue: nec puto ꝙ h fiat diſtributio vt ptē habeat q̄ certi itereſt.

h ¶ De iniūctis. vide qd̄ ſcp̄ſi. d̄ pe. τ re. cū ex eo.

Q Uoniā. ¶ Primo pmittit cām τ reuocationē cōſtitutiōis. c. clericis laicos. ſ. e. li. vj. Secundo illā reuocat. Tertio ſeruari pcipit ius antiquū ante pdictā ↄſtitutionē. Scd̄a. ibi: Nos. Tertia. ibi: Volētes, imola. Et fuit iſta d̄ pmis

Diuiſio